
Värderingar

Vi anser att en god relation kräver att du förstår och respekterar din häst. Förståelsen kommer när du studerar hästens natur, behov och känslor. Vilket också gör att vi undviker att kompromissa med hästens välfärd i vår hästhållning, i umgänget med hästen och vid träning.

Respekt kommer när du känner igen orättvisor baserade på åsikter kring hästens värde. Vi ser hästen som en egen individ med åsikter och rättigheter och därför undviker vi handlingar som har sitt ursprung i orättvisor.

Artism (Speciesism)

Artism innebär idén om att människor är överlägsna andra arter, alltså en diskriminering baserad på arttillhörighet. Det kan innebära fördomar till förmån för artmedlemmarnas egna intressen och mot medlemmar av andra arter, till exempel att människors önskan är mer viktig än hästens önskningar eller preferenser.

Richard D. Ryder myntade begreppet artism (på engelska speciesism) och det liknar sexism eller rasism, men är riktat mot andra arter än oss själva. Våra värderingar skiljer sig även mellan olika djurarter: vi klappar hunden och äter grisen. Vi blir upprörda när vi läser om den årliga kinesiska hundkött-festivalen på Facebook men sitter gärna ner och äter köttbullar till middag.

Hästar är varken kategoriserade som husdjur (till exempel hund) eller gårdsdjur (till exempel gris), och det är kanske därför det är generellt sätt accepterat att använda ett spö på en häst

men inte på hund.

Artismen anser vi är orsaken till hur och varför vi väljer att värdera våra hästar och träningen vi gör med dem. Låt oss därför titta närmare på några vanliga värderingar inom hästvärlden:

“Det är bättre att slå (säga till) en gång för alla, än att hålla på och tjata.”

Det anses vara snällare att slå till hästen en gång hårt med spöt, än att sitta och gnaga med skänklarna. Vi gör det för att vi tänker att det är bäst för hästen i längden eller att det helt enkelt är så man gör i hanteringen av häst. Men med tanke på att hästridning är enbart för vår egen underhållning, kan man fråga sig om vi verkligen kan rättfärdiga detta våld. Vi kompromissar då med hästens välfärd men för att försvara vårt eget agerande ger vi det ett högre syfte.

“Du kan aldrig slå så hårt som en annan häst kan sparka”

Storleken, vikten och andra karaktärsdrag används ofta som ursäkt för att påstå att hästen känner mindre och kan utstå smärta bättre än oss människor. Att hästen har “tjockare hud” påstås ofta för att rättfärdiga användandet av spön och sporrar. Faktum är dock att hästens yttre hudlager är *tunnare* än hos människor och har högre densitet av nervslut.

“Hästen ska jobba för sitt uppehälle”

Ett tankesätt där man tycker att hästen står i skuld till sin ägare eftersom den betalar för hästens uppehälle, foder och mockar dess box. Hästen måste då “arbeta” för att betala av denna skuld. När vi anser oss ha rätt till detta sker lätt en förminskning av hästens uttryck och känslor. Det kan anses vara oviktigt hur hästen känner i relation till att vi får vår “betalning”, vår njutning genom att använda hästen till det vi önskar. Förminskande av hästens uttryck är ofta är den allra största anledningen till att det som kallas för problembeteenden, uppstår.

Det finns mycket vi kan lära oss om värderingarna i hästvärlden, men vi vill lämna er med detta citat på minnet:

“En anledning till varför fåglar och hästar är så lyckliga är för att de inte försöker imponera på andra fåglar eller hästar” - Dale Carnegie